

interpretationo subsidiis* ἐν Ἑλληνικῇ κατὰ τὸ 1881 ὅπως ἔτι μᾶλλον ἀκριβώσῃ καὶ ἐπιλύσῃ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ζήτημα, ὅπερ καὶ κατῴρθωσεν τέλει κατὰ τοὺς περὶ τῶν τοιούτων ἐπαίοντας. Καὶ δὴ ἡ μικρὰ αὐτοῦ διατριβὴ διαιρεῖται εἰς πέντε παραγράφους. Καὶ ἐν μὲν τῇ α' συζητοῦνται χωρία, ἐν οἷς ἡ τοῦ Συμμάχου ἐρμηνεία ὁμοφωνεῖ μικροῦ δεῖν κατὰ λέξιν πρὸς τὴν τοῦ Διδύμου, τούτεστιν οὗτος ὀλογραφεῖ ἐκεῖνον. Ἐν δὲ τῇ β' οὐκ ὀλίγα σχόλια σημαίνονται μὲν ὡς τοῦ Συμμάχου, πλὴν ἄλλ' ὅμως ἐξεταζόμενα κατὰ τὴν φράσιν αὐτῶν, τὸν τρόπον τῆς ἐρμηνείας καὶ τὰς γνώσεις, ἀς ἐγκρύπτουσιν, ὁρμῶνται ἀναμφισβητήτως ἐκ τοῦ Διδύμου, ὅστις μηδὲν μνημονεύεται, ἀλλ' ἐπωφελήθη τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ὁ Σύμμαχος. Ἐν τῇ γ' πλείονες ἐρμηνεῖαι τοῦ Συμμάχου αὐτοῦ ὁμοφωνοῦσι τῷ Ἡσυχίῳ (τῷ ἀριγνήτῳ Λεξικογράφῳ, τῷ ἐξ Ἀλεξανδρείας, ἀκμάσαντι περὶ τὸν δ' π. Χ. αἰῶνα λήγοντα), ὅστις ὡς πανθομολογούμενον τοῦ Διδύμου τὴν κομικὴν λέξιν: παρέλαβεν εἰς τὸ ἴδιον λεξικὸν πάντως πρῶτον τῇ μεσιτείᾳ τοῦ Διογενιανοῦ. Ἐν τῇ δ' ἀνερευνᾷ ὁ συγγραφεὺς, ὁπόθεν τὰ Σχόλια ἠρύσθησαν τὰς τοῦ Διδύμου ἐξηγήσεις.

Ταῦτα κατὰ τὸν Σχασουενβούργ' ἔλαβον ἐκείνας ἐκ τῶν ὑπομνημάτων τοῦ Συμμάχου καὶ ἄλλων τινῶν, οἵτινες ὅπερ μὲν τοῦτο, ὅτε δ' ἐκεῖνο ἠρύσαντο ἐκ τοῦ Διδύμου. Καὶ τελευταῖον ἐν τῇ ε' παραγράφῳ ἀποφαίνεται ὁ συγγραφεὺς, ὅτι τοῦ Διδύμου τὸ ὑπόμνημα καὶ πρὸς τούτοις ἡ κομικὴ λέξις καὶ ἡ συγγραφὴ αὐτοῦ περὶ διεφθορίας λέξεως ἀποτελοῦσι τὴν κυριωδέστεραν, ἂν μὴ τὴν μοναδικὴν πηγὴν τοῦ Συμμάχου, διότι τούλάχιστον οὐδὲν ἔχον ἐύρηται περὶ τοῦ ὅτι ἐπωφελήθη τάχα ἄλλον τινὰ ἐρμηνευτήν. Τὰς δὲ σημειώσεις τῶν πρὸ τοῦ Διδύμου λογίων ἐγνώρισεν ὁ μόνον διὰ τοῦ Φαλκεντέρου (Ὁ περιδοξὸς οὗτος Ἑλλήν γραμματικὸς ἀκμάσας ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Αὐγούστου ἐπωνομάσθη διὰ τὴν μεγάλην συγγραφικὴν δραστηριότητα Χαλκέντερος. Αὐτῷ ἀποδίδονται τρισχίλια καὶ πέντακόσια συγγράμματα. Κατ' ἐξοχὴν συνέγραψε πολυάριθμα ἔργα περὶ Ὁμήρου καὶ περὶ Πινδάρου, Σοφοκλέους, Ἀριστοφάνους καὶ ἄλλων ποιητῶν καὶ δὴ καὶ περὶ τῶν ἄττικῶν ῥητόρων ἴδε Luebkers R. L. ἐν λ. Didymos.)

Ἐν Ἀθήναις κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1885.

Ν. Πετρή.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

τῶν ἐκπαιδευτικῶν καταστημάτων Πειραιῶς

Ἀναλαβόντες εὐγενῶς πολλῶν εἰδικώτεροι ἡμῶν ἵνα ἐν καιρῷ παρέχουσι ταῖς φιλομούσις τοῦ Ἀπόλλωνος ἀναγνώσταις ἴστο-

(*) Περὶ τῶν τοῦ Συμμάχου βοηθημάτων ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τοῦ Ἀριστοφάνους.

ριογραφικὴν περιγραφὴν τοῦ Πειραιῶς, ἀναγράφομεν ἐνταῦθα στατιστικὴν τῶν σπουδαιοτέρων κλάδων τῆς παρ' ἡμῖν ἀναπτύξεως καὶ προόδου, ἔχοντες δι' ἐλπίδος ὅτι καὶ ὀφειλόμενον πρὸς τὴν γεννέτειραν ἡμῶν πόλιν καθήκον ἐπιτελοῦμεν, καὶ πλείστων ἀναγνώστων ἡμῶν τὴν περιέργειαν θεραπεύομεν.

Καὶ δὴ, ἀρχόμεθα περὶ τῶν καταστημάτων, καὶ κατ' ἀκολουθίαν τῆς παρ' ἡμῖν διανοητικῆς ἐκπαιδεύσεως, ἐνῷ θέλει κατίδει καὶ ἐκτιμῇσαι προσηκόντως ὁ ἐραστὴς τῶν γραμμάτων ἡλικίαν πρόοδον ἐποιήσατο ἐν ἀπιστεύτῳ χρονικῷ διαστήματι, ἢ κατὰ τὸ 1836 ἀκατοίκητος σχεδὸν καὶ νῦν περικαλλῆς καὶ περιβλεπτός πόλις τοῦ Πειραιῶς.

Γυμνάσιον

Συστηθὲν κατὰ τὸ ἔτος 1862 διὰ Β. Διατάγματος ἐπὶ τῆς Βασιλείας τοῦ αὐδίου Ὁθωνος, τῇ ἐπιμόνῳ ἀπαιτήσῃ τοῦ ἀειμνήστου εὐεργέτου καὶ ἐν πολλοῖς ἰδρυτοῦ τῆς πόλεως καὶ ἐπὶ δωδεκαετίαν ταύτης ἄρξαντος Δουκᾶ Ῥάλλη, συντελούντων τὸ ἐφ' αὐτοῖς καὶ τῶν γονέων τῆς ἐν αὐτῷ σπουδαζούσης νεότητος, τὸ ἐν Πειραιῇ Γυμνάσιον κατέστη ἤδη τῇ φιλοτιμίᾳ προσπαθεῖν τοῦ ἀξιοτίμου Δημάρχου κ. Τρ. Μουτζοπούλου δημοσυντήρητον ἐν ἰδίᾳ δημοτικῇ δαπάνῃ ἀνεγερθέντι καταστήματι, περιλαμβάνοντος ἐν ταῖς αἰθούσαις τῶν τεσσάρων αὐτοῦ τάξεων σπουδαστᾶς ἐν ὧν 185 ὑπὸ τὴν πεφωτισμένην διεύθυνσιν τοῦ Γυμνασιάρχου κ. Γ. Κρέμου.

Σχολαρχικὸν Ἐκπαιδευτήριον

Τὸ μεγαλοπρεπέστατον τοῦτο καὶ ἐπιβάλλον κατάστημα ἀνεγερθὲν κατὰ τὸ ἔτος 1847 δαπάνῃ τῆς ἐθνοφειλεστάτης καὶ μεγάλης τοῦ Δήμου εὐεργετίδος οἰκογενείας τῶν Ἰωνιδῶν τῇ φιλομούσῳ μερίμνῃ καὶ φιλοπατρὶδι ἐποπτεῖα τοῦ ἀειμνήστου Δημάρχου κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην Π. Σ. Ὁμηρίδου, τοῖς πλείστοις τῶν παρ' ἡμῖν ἐπιστημόνων τὰς αἰθούσας αὐτοῦ πρὸς ἐκπαίδευσιν αὐτῶν προσενεγκών, περιλαμβάνει ἤδη ἐν μὲν ταῖς τρισὶ τάξεσι τῶν ἀνωτέρω ἐλληνικῶν μαθημάτων μαθητὰς ἐν συνόλῳ 180 ὑπὸ τὴν ἀκαταπόνητον διεύθυνσιν τοῦ γηραιοῦ Σχολάρχου κ. Θωμᾶ Βραχνοῦ. Τοῦ δὲ τὰ τῆς κατωτέρας ἢ δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως περιλαμβάνοντος ἐν συνόλῳ μετὰ τοῦ συνδιδασκτικοῦ τμήματος μαθητὰς 300, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κυρίου Πέτρου Δημητροπούλου.

Β'. Δημοτικὴ Σχολή

Παρὰ τὴν Ὑδραϊκὴν συνοικίαν δαπάνῃ τοῦ ἐν πολλοῖς εὐεργετήσαντος τὸν Δῆμον ἀειμνήστου Φραγκίσκου ἀνεγερθὲν κατὰ τὸ ἔτος 1856 περιλαμβάνει ἐν συνόλῳ μαθητὰς 200, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Χ. Παππαγεωργακοπούλου.

Περθεναγωγεῖα

Τὸ μὲν α. ἰδρυθὲν ἐν ἔτει 1855, ἀναγερθὲν δαπάνῃ τοῦ φιλομούσου καὶ ἀειμνήστου εὐεργέτου τοῦ Δήμου Ἰακώβου Ῥάλλη, περιλαμβάνει ἐν ὧν μαθητριάς 300, ὑπὸ τὴν διεύ-

θυσιν τῆς κ. Κ. Ζώης, τὸ δὲ δεύτερον ἰδρυθὲν δημοτικῇ δαπάνῃ πρὸ πέντε ἐτῶν περιλαμβάνει μαθητρίας 200 διευθυνόμενον ὑπὸ τῆς κ. Α. Τσιτσίνης.

Ἰδιωτικὰ Ἐκπαιδευτήρια

Ἐκτὸς τῶν ἄνωτέρω Σχολῶν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν συνεστήθησαν τὰ ἰδιωτικὰ ἐκπαιδευτήρια τοῦ κ. Δ. Παΐζης Ἱερέως, τὸ Λύκειον τοῦ κ. Θ. Ζαφειροπούλου, καὶ τὸ τοῦ κ. Δ. Τσούμα. Πρὸς τούτοις τὸ Ἑλλ. Παρθενγωγεῖον τὸ τοσοῦτον εὐεργετήσαν τὴν πόλιν ἡμῶν τῆς κ. Σοφίας Βαμβακάρη ἀναδεικνύον κατ' ἔτος διδασκαλίσας ἱκανάς, ἐπίσης δὲ καὶ τὸ Παρθενγωγεῖον τῆς κ. Ζωῆς Γρίκα, πρὸ τριῶν ἡδὴ ἐτῶν συνέστη κάλλιστα ἐκπληρῶν τὸν προορισμὸν του.

ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ.

Μία τῶν ὀδυνηροτάτων νόσων εἶναι βεβαίως καὶ ἡ νευραλγία τοῦ ὀργάνου τῆς ἀκοῆς. Ἡ πάθησις αὕτη συχνοτάτη εἰς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν δύναται νὰ προκαλέσῃ σπασμούς, παραφροσύνην, καὶ ἔστιν ὅτε θανατηφόρον μνηιγγίτιδα.

Ἐπικεῖται λοιπὸν ἀνάγκη νὰ καταπαύσωμεν τοὺς πόνους τοῦ ὠτὸς εὐθὺς ὅταν οὗτοι παρουσιασθῶσι. Λυσιτελεστέρα δὲ πασῶν τῶν θεραπειῶν ἦν ἀπὸ τινος ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις μετ' ἀποτελεσμάτων μεταχειρίζονται, εἶναι ἡ τοπικὴ χρῆσις διαλύσεως Θεϊκῆς Ἀτροπίνης.

Ἡ ἀπλουστάτη αὕτη θεραπεία ἐπέτυχεν οὐχὶ μόνον ἄπαξ ἀλλ' εἰς πολυαριθμούς ἀξίας λόγου περιπτώσεις.

Τῆς περὶ οὗ πρόκειται διαλύσεως ἐνσταλάζονται ἀπλῶς σταγόνες τινὲς εἰς τὸ ὀδυνηρὸν οὖς, καὶ ἀφίενται ἐπὶ 10 ἢ 15 δ. λ. Μετὰ ταῦτα ὁ πάσχων ἐπαναστρέφει τὴν κεφαλὴν ἀντιθέτως, καθαίρεται τὸ οὖς διὰ ξηροῦ μοτοῦ. Θερμαίνομεν δ' ἐλαφρῶς τὴν διάλυσιν προλαμβάνοντες οὕτω τὸ δυσάρεστον αἶσθημα τοῦ ψύχους.

Ἐνσταλάζονται 3—5 σταγόνες ἐκάστοτε· ἡ δὲ πυκνότης τῆς διαλύσεως ποικίλλει ἀναλόγως τῆς ἡλικίας τοῦ τέκνου.

Πρὸ τοῦ 3ου ἔτους, διαλύομεν τὸ 72ον τοῦ χιλιογράμμου εἰς 35 γράμματα ὕδατος. Πρὸ τοῦ 10ου δὲ ἔτους τὸ 28ον τοῦ ἑκατοστογράμμου εἰς 35 γρ. ὕδατος. Εἰς τοὺς ἐφήβους μεταχειρίζομεθα διάλυσιν πυκνωτέραν. Ἄλλως τε παρατηροῦμεν ὅτι εἰς ἀπάσας τὰς ἡλικίας, ἰσχυρὰ διάλυσιν ἀτροπίνης εἶναι ἀνεκτικωτέρα εἰς τὸ οὖς ἢ εἰς τὸν ὀφθαλμόν.

Ἡ χρῆσις ἐπαναλαμβάνεται ὡσάκις ἀπαιτεῖται. Συνήθως ἐξαρκοῦσιν ἐνσταλάξεις τινες πρὸς κατεύνασιν τῶν πόνων.

ὑποδεικνύοντες τὸ μέσον τοῦτο δὲν διατεινόμεθα ὅτι θεραπεύομεν τὰς ὀξείας πυώδεις φλεγμονὰς τοῦ μέσου ὠτός, πολλῶν δὲ μᾶλλον τοῦ ἀκουστικοῦ ὅχετος. Ἡ ἀτροπίνη, ἐπ-

αναλαμβάνομεν ἐνεργεῖ ὡς παυσώδυνον. Διὰ τὰς ἐπερχομένας συχνότατα τὴν νύκτα ὠταλγίας εἰς τοὺς παῖδας, ἀληθῶς, ἡ ἀτροπίνη, εἶναι εἰδικόν φάρμακον, καὶ ἐν πεποιθήσει συνιστῶμεν ταύτην εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν. Ἐν τούτοις πρέπει νὰ ἐφοδιαζώμεθα μὲ Ἱατρικὴν Συνταγὴν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διαλύσεως ταύτης, καθόσον ἡ Θεϊκὴ Ἀτροπίνη, καίτοι οὐδένα κίνδυνον παρουσιάζει κατὰ τὴν εἰς τὰ ὠτα χρῆσιν, οὐχ ἥττον εἶναι δηλητήριον ἐκ τῶν βιαιοτάτων.

Dr.

ΑΞΙΩΜΑΤΑ καὶ ΓΝΩΜΑΙ

τοῦ Βαρῶνος Ε. ΦΕΟΥΤΧΤΕΡΣΛΕΒΕΝ.

— Τὰ καλὰ βιβλία καὶ οἱ ἄνθρωποι τῆς πείρας τὴν αὐτὴν προσφέρουσιν ὑπηρεσίαν. Ἄς ζητῶμεν πανταχοῦ ὅ,τι δύναται νὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν δύναμιν. Ἐκεῖνο τὸ ὑποῖον τοιοῦτο τρόπον οἰκαιοποιούμεθα, μεταβάλλεται εἰς τὴν οἰκίαν ἡμῶν φύσιν· ὅ,τι εὐρίσκομεν σύμφωνον πρὸς αὐτὴν εἶναι ἐπίσης ἰδιοκτησία ἡμῶν, ὡς καὶ ὅ,τι πιεζόμεν ὅτι εἶναι προῖόν τῶν προσωπικῶν ἡμῶν σκέψεων, διότι ὁ ἄνθρωπος δὲν δύναται νὰ ἐφεύρῃ οὐδέν· νοῦν θέτει ἀπλῶς εἰς ἐνέργειαν τοὺς ἐν αὐτῷ καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἰσχύοντας νόμους τῆς νοήσεως, περιβάλλεται ὑπὸ τῆς ἀτμοσφαιρας τῆς ἀληθείας, τὴν ὁποίαν εἰσπνέει καὶ ἐκπνέει. Ὁ Γκαίτε εἶπεν εὐλόγως· «Πᾶσα ἰδέα εἶναι μία ἀναγέννησις.»

— Δὲν πρέπει ν' ἀνησυχῇ τις διὰ τὰ πάθη, φθάνει μόνον νὰ ἔχῃ τὴν δύναμιν νὰ μετριάζῃ αὐτὰ.

— Ὑπάρχουσι στιγμαὶ εὐτυχεῖς, ὅτε τὸ σῶμα ὑποτάσσεται εἰς τὸ πνεῦμα τοιοῦτο τρόπον, ὥστε λησμονεῖ τὰς ἰδίας αὐτοῦ ἀνάγκας. Τότε ἅπασαι αἱ δυνάμεις ἀναπτύσσονται καὶ ἀκολουθοῦσιν ἐλευθέρως τὸν δρόμον αὐτῶν, ὡς θάλασσα, ἥτις ἐκτείνεται ἄνευ κωλύματος ἀναμέσον παραλίας ὁρατῆς καὶ παραλίας ἀοράτου. Εὐτυχής, ὅστις ἔχει τὴν δύναμιν τῆς ἀφαιρέσεως, ὅστις δύναται νὰ προκαλέσῃ αὐτὴν καὶ νὰ μετριάξῃ αὐτὴν μετὰ ψυχροῦ αἵματος.

— Ὑπάρχει φάρμακον πρὸς παράτασιν τῆς ζωῆς; Εἰς τοὺς γνωρίζοντας αὐτὸ διδάξατε μᾶλλον τὴν τέχνην τοῦ νὰ ὑποφέρωσιν αὐτὴν.

— Ὅλον τὸ μυστήριον τῆς μακροβιότητος συνίσταται εἰς τὸ νὰ μὴ συντέμνη τις τὴν ζωὴν.
